

Se bo Husseinov predlog posrečil?

Jordanski kralj Hussein je včeraj, kot je bilo že prej napovedano, obrazložil svoj načrt, po katerem bi se jordanska država spreminila v federacijo in s tem pripomogla k ureditvi palestinskega vprašanja, kar je prvi pogoj za določitev novih odnosov med arabskim svetom in Izraelom.

Nova država, ki naj bi se imenovala »Združeno arabsko kraljestvo«, bi morala obsegati sedanjo Jordanijo z glavnim mestom Aman in tako imenovano Cisjordanijo, to je ozemlje na zahodu reke Jordan, ki ga je bila zasedla izraelska vojska v šestdnevni junijski vojni leta 1967. Na tem ozemlju je tudi mesto Jeruzalem, ki bi moralo postati prestolnica zahodnega dela federacije. Kralj Hussein je med drugim izjavil, da bi temu delu federacije mogli pridružiti tudi druga ozemlja, ki bi bila sproti osvobojena in če bi se za to odločilo tamkajšnje ljudstvo.

Na najnovejši Husseinov načrt so ostro odgovorile razne organizacije palestinskih beguncev, ki med drugim očitajo kralju, da je njegova pobuda nastala v tajnem sporazumu z Izraelom in Washingtonom ter predstavlja izdajstvo v boju arabskega sveta z Izraelci. Glasnik egiptovske vlade je dejal, da ne bo uradno zavzel stališča do Husseinovega načrta, ker so v teku posvetovanja med predstavniki arabskih držav. Iz pisanja egiptovskih listov je razvidno, da uradni krogi nasprotujejo novi pobudi in jo označujejo za poskus likvidacije palestinskega vprašanja s tihim pristankom Izraela. Ministrska predsednica Golda Meir pa je odločno zanimala, da bi bil Husseinov načrt sporazumno zasnovan med Jordanijo in Izraelom. Državnica je tudi izjavila, da načrt ne prispeva k stvari miru in dejansko predstavlja novo oviro na poti k morebitnemu sporazumu. Na koncu je poudarila, da je njena vlada vedno pripravljena začeti pogajanja z Jordanijo in da ne postavlja nobenih pogojev.

Ne glede na različne trenutne reakcije prizadetih je treba objektivno priznati, da pomeni nova poteza kralja Husseina poskus rešitve zapletenega in kočljivega položaja na Bližnjem vzhodu. Glavna ovira k dokončni ureditvi tega problema je prav gotovo dejstvo, da se Arabci nikakor ne morejo sprijazniti z obstojem izraelske države, ki je ni mogoče enostavno zbrisati z zemljevida, kot govore razni demagogi, ki izkoriščajo čustva, zlasti revnih in dejansko prizadetih palestinskih beguncev v čisto druge namene. Problem Bližnjega vzhoda pa nujno terja politično rešitev, ki bo temeljila na kompromisu vseh prizadetih strani. Razvoj dogodkov bo pokazal, ali ima Husseinova pobuda perspektivo, da se uresniči, kar je odvisno od njene zasidranosti v realni podlagi in podpori vsaj dela palestinskih beguncev.

SLOVENCİ IN VOLITVE

Vedno bolj se bližamo dnevu, ko bodo tudi slovenski volivci in slovenske volivke poklicani k volilnim skrinjicam, da oddajo svoj glas listam in kandidatom, ki nastopajo na že razpisanih državnozborskih volitvah. Že samo dejstvo, da so bile volitve določene pred rednim potekom mandatne dobe dosedanjega parlamenta, zgovorno kaže, da se nahajamo v posebno kočljivem položaju, kar bo prav gotovo imel vsakdo pred očmi, ko se bo odločal, komu naj zaupa svoj glas. Res je sicer, da glede na številčno moč slovenskih volivcev ti ne bodo mogli bistveno vplivati na bodoči družbeni in politični razvoj v celotni državi, vendar se nam zdi, da ne kaže podcenjevati ali omalovaževati morebitnih premikov, ki bi lahko nastali zaradi takšne ali drugačne odločitve italijanskih ljudskih množic.

Slovenska skupnost na Tržaškem je na zadnjih parlamentarnih volitvah nastopila s svojo listo, slovenski kandidat pa je bil tudi na listi Komunistične partije Italije in na listi Italijanske socialistične stranke; na Goriškem takrat ni bilo slovenske kandidatne liste in tudi na listah že omenjenih dveh strank ni bilo vidnih slovenskih imen. Kot vse kaže, Slovenska skupnost tokrat ne bo predložila svoje kandidatne liste niti na Tržaškem in zato nastane vprašanje, kako se bodo ob bližnjih volitvah ravnali tisti volivci in volivke, ki že tradicionalno volijo slovensko. Zakaj tokrat Slovenska skupnost ne nastopa na volitvah, bomo zvedeli v kratkem, ko bo sprejet njen dokončni sklep, ki bo gotovo pojasnjen. Mislimo pa, da lahko že sedaj trdimo, da se Slovenska skupnost s svojo odločitvijo nikakor ni odpovedala prizadevanju in težnjam, da se ustvari pogoji, ki naj omogočijo čimbolj enoten politični nastop slovenske narodnostne skupnosti pred italijansko javnostjo. Prav tako mislimo, da bo ta politična organizacija še dalje in vedno bolj odločno zahtevala, naj se dosedanja volilna zakonodaja tako spremeni, da bo za-

mejskim Slovincem zagotovljeno zastopstvo v obeh osrednjih zakonodajnih zborih, ne glede na število slovenskih volivcev in volivk, kot je med drugim dejansko zajamčeno francoski narodnostni skupini v Dolini Aoste.

Ko se bomo torej Slovenci ob bližnjih volitvah odločali, komu naj oddamo svoj glas, bomo poleg kočljivega notranjepolitičnega položaja in nevarnosti, ki zlasti z desnice proti demokratičnim pridobitvam, uzakonjenim z republiško ustavo, prav gotovo morali upoštevati, katere stranke in kateri kandidati so do sedaj pokazali dejansko naklonjenost in zlasti resnično voljo za reševanje naših problemov. Na Tržaškem bodo slovenski komunisti morali res napeti vse sile, če hočejo, da bo poslanec Albin Škerk tudi tokrat prodril, glede na dejstvo, da ga stranka ni uvrstila na prvo mesto kandidatne liste, kot bi se spodobilo za bivšega parlamentarca in edinega slovenskega poslanca v Rimu. Očitno je, da bo poslanec Škerk moral dobiti preferenčne glasove tudi nepartijskih volivcev in volivk, če bo hotel ponovno uspeti. Slovenski kandidat na socialistični listi pa nima možnosti, da bi bil izvoljen, ker po izidih vseh dosedanjih volitev njegova stranka na Tržaškem sploh ne more poslati nobenega zastopnika v Rim. Prav isto velja za slovenske kandidate na listah z Goriškega.

Čeprav smo v tem trenutku Slovenci v veliki dilemi, ker nimamo stoddostno zagotovljene možnosti, da bi poslali svoje predstavništvo v parlament, se moramo na bližnjih volitvah tako ravnati, da ne bo v ničemer okrnjena ali omajana vsa dosedaj prehojena pot, ki vodi k reševanju in urejanju naše manjšinske problematike, in moramo hkrati s svojimi glasovi podpreti tiste sile, ki se zavzemajo za polno izvajanje republiške ustave, za dejansko demokracijo, katere bistveni komponenti sta med drugim demokratična metoda in politični pluralizem.

Kongres KPI v volilnem ozračju

V Milanu je v teku 13. kongres Italijanske komunistične partije, ki se ga udeležuje nekaj nad tisoč delegatov in na katerem so prisotna predstavništva številnih komunističnih strank iz drugih držav; prispela je tudi delegacija Zveze komunistov Jugoslavije, ki jo vodi Stane Dolanc.

Kongres sovpada z volilno kompanjo, kar pa ni bilo predvideno, ko so ga bili sklicali. Razumljivo je zato, da ima zborovanje močno volilno obeležje, kar ne more koristiti stvarni in globlji analizi položaja italijanske družbe in vlogi, ki jo ima partija v njenem okviru. S tem pa ni rečeno, da kongres ni bil skrbno pripravljen, kajti iz poročila namestnika strankinega glavnega tajnika Ber-

linguerja jasno izhaja, katere bodo glavne smernice bodočega delovanja KPI. Ta se bo namreč še dalje zavzemala za čimbolj enoten nastop celotne leve, ki naj bi poleg marksistov zajemala tudi katoliške delavske množice. Zato si bo stranka prizadevala, da se čim bolj ošibi Krščanska demokracija, ki se mora otresti svojega medrazrednega značaja in tako narediti jasno politično izbiro na vseh področjih družbenega življenja.

Značilno je, da je socialistični tajnik Mancini v svojem pozdravnem govoru izključil sodelovanje med PSI in KPI na vladni ravni tudi po bližnjih volitvah, češ da za to ne obstajajo pogoji. Poudaril pa je nujnost pri-

(dalje na 2. strani)

RADIO TRST A

• NEDELJA, 19. marca, ob: 8.00 Koledar. 8.05 Slovenski motivi. 8.30 Kmetijska oddaja. 9.00 Sv. maša. 9.45 Cambini: Godalni kvartet. 10.15 Poslušali boste. 10.45 Za dobro voljo. 11.15 C. De Mattia: »Mali dudar«. Mladinska zgodba. 11.35 Ringaraja za naše malčke. 12.00 Nabozna glasba. 12.15 Vera in naš čas. 12.30 Staro in novo v zabavni glasbi predstavljaja Naša gospa. 13.00 Kdo, kdaj, zakaj... 13.30 Glasba po željah. 14.45 Glasba po željah. 15.30 V. Vukmirovič: »Kradljivci časa«. Rad. igra. Režira Kopitarjeva. 16.20 Revija zborovskega petja. 17.00 Šport in glasba. 18.00 Miniturni koncert. 18.45 Sanremo 1972. 19.30 Bednarik: »Pratika«. 19.45 Mali ansambli. 20.00 Šport. 20.30 Sedem dni v svetu. 20.45 Lahka glasba. 21.00 Naši kraji in ljudje v slovenski umetnosti. 21.20 Semeni plošč. 22.00 Nedelja v športu. 21.10 Sodobna glasba. 22.30 Zabavna glasba.

• PONEDELJEK, 20. marca, ob: 7.00 Koledar. 7.05 Slovenski motivi. 7.30 Jutranja glasba. 11.40 Radio za šole (za srednje šole): »Obiščimo občino«. 12.00 Alpert in »The Tijuana Brass«. 12.10 Pomenek s poslušavkami. 13.30 Glasba po željah. 17.20 Za mlade poslušavce: Disc time - Mladina v zrcalu časa - Ne vse, toda o vsem. 18.15 Umetnost, književnost in prireditve. 18.30 Radio za šole (ponovitev). 18.50 Slavnosti orkestri. 19.10 Odvetnik za vsakogar. 19.20 Glasbeni drobiž. 19.40 Zbor »Costanza e Concordia« iz Rude. 20.00 Športna tribuna. 20.35 Pesmi brez zatona. 21.00 Kulturni odmevi. 21.20 Orkester proti orkestru. 21.50 Slovenski solisti. Sopr. Zlata Ognjanovič. Pri klavirju Lipovšek. Kogojevi in Lipovškovi samospevi. 22.05 Zabavna glasba.

• TOREK, 21. marca, ob: 7.00 Koledar. 7.05 Slovenski motivi. 7.30 Jutranja glasba. 11.35 Šopek slovenskih pesmi. 11.50 Pianist Cassano. 12.10 Bednarik: »Pratika«. 13.30 Glasba po željah. 17.00 »Musici del Friuli«. 17.20 Za mlade poslušavce: Plošče za vas, Lovrečič - iz sveta lahke glasbe. 18.15 Umetnost. 18.30 Komorni koncert. 18.40 Veliki mojstri jazza. 19.10 Poglavlja iz zgodovine slovenske književnosti. 19.20 Otroci pojo. 19.30 Nekoč je bilo... 19.45 Zbor »Jacobus Gallus« iz Trsta vodi Vrabec.

• SREDA, 22. marca, ob: 7.00 Koledar. 7.05 Slovenski motivi. 7.30 Jutranja glasba. 11.40 Radio za šole (za I. stopnjo osnovnih šol) »Rišimo skupaj«. 12.10 Brali smo za vas. 13.30 Glasba po željah. 17.20 Za mlade poslušavce: Ansambli na Radiu Trst - Slovensčina za Slovence - Kako in zakaj. 18.15 Umetnost. 18.30 Radio za šole (ponovitev). 18.50 Haydn: Suita v es duru. 19.10 Higiena in zdravje. 19.20 Glasbeni vrtljak. 19.30 Kristusov nauk v sodobnem svetu. 19.45 Pesmi ameriških priseljencev.

• ČETRTEK, 23. marca, ob: 7.00 Koledar. 7.05 Slovenski motivi. 7.30 Jutranja glasba. 11.35 Šopek slovenskih pesmi. 11.50 Saksofonist Curtis. 12.10 Pod farnim zvonom župne cerkve v Sv. Lenartu. 13.30 Glasba po željah. 17.00 Duo Lavrenčič - Pucci. 17.20 Za mlade poslušavce: Disc-time - Slovarček sodobne znanosti - Ne vse, toda o vsem. 18.15 Umetnost. 18.30 Gor in dol po sred' vasi, pripravlja Z. Gruđen. 18.45 Glasbena beležnica. 19.10 Zgodovina italijanskih političnih strank. 19.30 Pisani balončki. 19.50 Glasbena spremljava k pravljicam. 20.00 Šport. 20.35 N. Erdman: »Samomorilec«. Komedijska. 22.20 Zabavna glasba.

• PETEK, 24. marca, ob: 7.00 Koledar. 7.05 Slovenski motivi. 7.30 Jutranja glasba. 11.40 Radio za šole (za II. stopnjo osnovnih šol): »Spoštujmo naravo!«. 12.10 Pomenek s poslušavkami. 13.30 Glasba po željah. 17.20 Za mlade poslušavce: Govorimo o glasbi. 18.15 Umetnost. 18.30 Radio za šole (ponovitev). 18.50 Sodobni slovenski skladatelji. Stibilj: Skladja za klavir in ork. 19.10 Slovenski narečni dokumenti. 19.20 Novosti v naši diskoteki. 19.40 Poje Slovenski oktet. 20.00 Šport. 20.35 Gospodstvo in delo. 20.50 Koncert operne glasbe. Vodita Hubad in Sachs. Sodelujeta mzsopr. Pospiš in bas Neralić. Igrata orkester Slovenske Filharmonije in orkester zagrebske Opere. 21.30 Folklorni plesi. 22.05 Zabavna glasba.

• SOBOTA, 25. marca, ob: 7.00 Koledar. 7.05 Slovenski motivi. 11.35 Šopek slovenskih pesmi. 11.50 Vsebi motivi. 12.10 A. Kuhelj: Svet leta 2000. »Prosti čas in zabave«. 14.45 Glasba po željah. 14.45 Glasba iz vsega sveta. 15.55 Avtoradio. 16.10 Glasbeno popoldne. 16.50 Jazz. 17.20 Za mlade poslušavce: Disc-time - Lepo pisanje - Jaz vem, in ti? 18.15 Umetnost. 18.30 Koncertisti naše dežele. 18.45 Poker orkestror. 19.10 Družinski obzornik. 19.40 Zbor »Emil Adamič« iz Ljubljane vodi Rajšter. 20.00 Šport. 20.50 »Klik-klak«. Rad. revija. 21.10 Mini-koncert v ritmu sambe. 21.30 Vabilo na ples. 22.30 Zabavna glasba.

S prihodnjim letom združitev občin na Koroškem

Prejšnji teden so se vse stranke, ki so zastopane v koroškem deželnem zboru sporazumele, da bodo s prihodnjim letom število občin zmanjšali od 204 na 121, nakar bodo v marcu 1973 sledile občinske volitve. Po tem sklepu bodo 83 dosedanjih koroških občin združili s sosednjimi občinami, nobena občina pa ne bo imela manj kot 500 prebivalcev.

Kaže, da so delno upoštevali pomisleke predstavnikov slovenske manjšine in niso združili nekaterih doslej samostojnih občin na dvojezičnem ozemlju, manj pa so se ozirali na narodnostne razloge pri nekaterih občinah, ki se nahajajo na robu jezikovno mešanega področja. Na pristojnih mestih sicer zagotavljajo, da so pri združevanju občin igrali vlogo predvsem gospodarski in drugi stvarni argumenti, koroški Slovenci pa ne skrivajo zaskrbljenosti, da pomeni tudi zadnja preureditev, tako kot vse doslej, veliko nevarnost za interese slovenske narodnostne skupnosti in dejansko skrčenje dvojezičnega ozemlja. Deželnemu glavarju tudi očitajo, da se do zadnjega ni posvetoval o tem vprašanju s predstavniki Slovencev v Avstriji.

Na vprašanje kakšne koristi bo imela od teh upravnih sprememb slovenska narodnostna skupnost, bo odgovorila šele bodočnost.

TONE REMC ODSTOPI

Poslanec slovenskega parlamenta, študent Tone Remc, ki je lansko poletje bil eden izmed voditeljev znane akcije 25 poslancev, lanskega decembra pa je na zagrebški univerzi v svojem imenu izrazil solidarnost z zahtevami hrvatskih študentov, je prejšnji teden najavil svoj odstop. Zahteve po njegovem odstopu so se pojavile že ob polemikah v zvezi z akcijo 25 poslancev, ki so mimo Socialistične zveze postavili svojega kandidata v predsedstvo Jugoslavije, vendar se je zadeva pozneje pomirila. Remc je v svoji izjavi napisal, da ni bilo pogojev za umirjeno in objektivno razpravo o rezultatih njegovega poslanskega dela na večini sestankov krajevnih organizacij SZDL, kjer bi morali razen o njegovem nastopu na zboru študentov zagrebske univerze ob stavki preučiti tudi pozitivna prizadevanja v njegovem poslanskem delu. Podobno stališče sta že prej izrazila tudi Izvršni odbor Skupnosti študentov ljubljanske univerze in univerzitetni komite ZK ter poudarila prizadevanje Toneta Remca zlasti v zvezi z vprašanjem univerze, nerazvitih predelov in s problemi slovenske manjšine v Italiji, Avstriji in na Madžarskem.

VEČ AKTUALNOSTI V PROGRAME RADIA TRST A

Radio Trst A ima velikanske zasluge za poživljanje slovenskega kulturnega življenja na Tržaškem in Goriškem, predvsem pa seveda v pogledu informiranja. Vendar bi si želeli, da bi bili nekateri programi manj literarno-zgodovinski in bolj aktualni. Bolj naj bi spremljali in komentirali tudi vsakodnevno dogajanje po svetu in ga komentirali v predavanjih. Zdi se nam, da sedanji programi preveč spominjajo na nekako ljudsko univerzo in nudijo predvsem učno snov, znanje snovi, ki spominja na srednjo šolo. Zakaj bi npr. ne mogli slišati po radiu kakega predavanja o razmerah na Severnem Irskem, o slovenskem izseljeniškem vprašanju, in podobno?

nost, do takrat pa nam ostane samo še upanje, da se bo spremenila miselnost nemških sodeželanov, ki ne bodo v vsaki vidnejši manifestaciji slovenske narodne zavesti videli več nekakšne grožnje »enotnosti« in »mirnemu sožitju« na Koroškem, marveč bodo začeli stvarno upoštevati osnovne narodnostne zahteve koroških Slovencev, ki temeljijo na 7. členu državne pogodbe, to je tistega akta, ki je med drugim ponovno priznal neodvisnost avstrijske republike.

—o—

6. ŠTEVILKA »PASTIRČKA«

Izšla je že 6. številka »Pastirčka« s pestro vsebino. Posebno zanimivi so dopisi malih bravcev. Pa tudi mladi športniki in skavti imajo v njem svoj kotiček. Pomemben z vzgojnega stališča je zlasti članek »Varstvo narave«, ki ga je napisal Ivo in katerega naj bi vsi učitelji prebrali učencem v šoli ter tako že zgodaj navajali mladi rod k nujnosti varovanja našega življenjskega okolja.

USPEL VOKALNI KONCERT

V sredo, 15. t.m., je bil v Gallusovi dvorani na sedežu Glasbene matice v Trstu vokalni koncert, na katerem sta nastopila basist Ivan Sancin in mezzosopranistka Nora Jankovič, na klavir pa ju je spremljala Neva Merlak - Corrado. Na vrsti so bili med drugim samospevi Vivaldija, Jajovica, Lipovška, Simonitija in Rahmaninova.

Oba solista sta se nam predstavila s solidnim petjem, za katerim čutimo skrben študij. Ivan Sancin se je izkazal kot izvrsten basist z velikim glasovnim obsegom, mezzosopranistka Nora Jankovič pa je prepričala zlasti v nižjih legah in tudi s svojo čustveno prizadetostjo. Razmeroma številne poslušalce, ki so z velikim zanimanjem sledili celotnemu sporedu, so zelo navdušile črnske duhovne pesmi v priredbi H. T. Burleigha.

—o—

V petek, 24., soboto 25. in v nedeljo 26. t.m. bo na veliki Goriškovi skakalnici v Planici prvo uradno svetovno prvenstvo v smučarskih poletih. Med narodna smučarska zveza je smučarske polete uradno priznala šele lansko leto, kar pomeni veliko priznanje vsem tistim Slovincem, ki so si že v preteklosti in si tudi danes požrtvovalno prizadevajo za uveljavitev te smučarske discipline.

KONGRES KPI V VOLILNEM OZRAČJU

(Nadaljevanje s 1. strani)

spevka Komunistične partija na parlamentarni ravni za izvedbo strukturnih reform italijanske družbe (zdravstvo, šolstvo itd.). Mancini je tudi poudaril pozitivno vlogo svoje stranke v okviru leve sredine in zagovarjal nujnost nadaljnjega sodelovanja med socialisti in katoličani.

Med tujimi delegacijami moramo omeniti predvsem nastop predstavnika Zveze komunistov Jugoslavije Staneta Dolanca, ki se je med drugim dotaknil vprašanja meddržavnih odnosov med Italijo in Jugoslavijo. Ti odnosi, je dejal, temeljijo na dobrem sosedstvu in se uspešno razvijajo, vendar obstaja še določena nerešena vprašanja. V tej zvezi je poudaril pozitivno vlogo, ki jo lahko opravljajo narodne manjšine, katerim pa je treba zagotoviti obstoj in nemoten vsestranski razvoj.

Izdajatelj: Engelbert Besednjak nasl. ♦ Reg. na sodišču v Trstu dne 20.4.1954, št. 157 ♦ Odgovorni urednik: Drago Legiša ♦ Tiska tiskarna Graphart, Trst - ulica Rossetti 14 - tel. 77-21-51

Korenite spremembe v kmečkem sindikatu

V nabito polni dvorani tržaške Trgovinske zbornice je bil v nedeljo občni zbor Pokrajinske zveze neposrednih obdelovalcev, ki prav gotovo pomeni globoko prelomnico v delovanju te kmečke sindikalne organizacije. Kot znano, je bil naš list kot tudi zavedna slovenska javnost na Tržaškem vedno zelo kritična do te organizacije, kajti njeno vodstvo doslej sploh ni upoštevalo, da so njeni člani v ogromni večini slovenske narodnosti, kar je prihajalo do izraza tako v vodstvenih organih zveze kot tudi v notranjem uradniškem in birokratskem ustroju. Pri zvezi so poleg tega imeli odločilno besedo določeni politični predstavniki, katerih miselnost in delovanje ništa in ne moreta biti v skladu s težnjami in tudi s splošnimi koristmi naših slovenskih kmetovalcev in celotne naše kmečke skupnosti.

Jasno je, da takšno stanje ni moglo več trajati, saj je bilo v obraz ne samo spremenjenim razmeram na Tržaškem, temveč tudi vedno bolj spreminjajočim se razmeram v deželi in državi. Naloga in dolžnost slovenskih političnih organizacij, ki so našim kmetom zelo blizu in se morajo zanje zanimati, je zato bila, da se tudi v njej sindikalni organizaciji naredi red, da se ustvarijo pogoji, da postanejo kmetje subjekt in prenehajo biti objekt kakršnegakoli manipuliranja. Priznati je treba, da je osrednje vodstvo Zveze v Rimu pokazalo razumevanje in poslušal za zahteve in pogoje, ki so jih postavljali slovenski politični predstavniki, kar je dokazalo s tem, da je imenovalo svojega posebnega delegata, ki je odstavil vse dotedanje vodstvo in hkrati prevzel nase vse pristojnosti dotedanjih vodstvenih organov Pokrajinske zveze neposrednih obdelovalcev v Trstu.

Rezultati vsega tega dela so prišli vidno do izraza na nedeljskem občnem zboru, ki je v prvem delu zasedanja ob prisotnosti notarja soglasno odobril korenite spremembe dosedanjega zvezinega statuta in predvsem *uzakonil dvojezičnost v vseh sindikatovih aktih in vsem njegovem delovanju.*

Vse te spremembe so nato bile zelo podarjene tako v delegatovem poročilu, ki je predsedoval občnemu zboru, kot tudi v intervencijah deželnega predsednika Zveze neposrednih obdelovalcev, poslanca Armanija iz Vidma, in v pozdravnih nagovorih deželnega svetovaleca Slovenske skupnosti dr. Dražga Štoka ter podtajnika tržaške Kršč. demokracije Daria Rinaldija.

POVEČANA KOOPERACIJA S »CITROENOM«

V sredo so v Parizu podpisali pogodbo, s katero so ustanovili mešano francosko - jugoslovansko družbo, njen namen pa je povečati kooperacijo v zvezi z izdelovanjem avtomobilov »Citroen« v Jugoslaviji. Celotna naložba znaša 20 milijard starih dinarjev, tovarna »Citroen« je udeležena z 49 odst., slovenski podjetji Tomos iz Kopra in novogoriška Iskra pa z 51 odst. V koprski tovarni upajo, da se bo kljub zastoju v prodaji avtomobilov, do katerega je prišlo v zadnjem času, pobuda posrečila, kajti bodočnosti si ne morejo zamišljati brez večjega zanimanja in povečanja avtomobilskega prometa. Vzrok začasnega zastoja pa so, kot znano, visoke cene avtomobilov iz te tovarne, na katere vplivajo predvsem prevelike obremenitve gospodarstva.

Poslanec Armani je med drugim toplo pozdravil slovenske kmetovalce, se jim zahvalil za lep sprejem, ki so ga bili deležni kmetje iz vse Italije, ki so prejšnji teden prišli manifestirati v naše mesto, da bi osrednja vlada končno potrdila deželni zakon o ustanovitvi kmečkega poklicnega spiska, ter dejal, da pomeni občni zbor zgodovinski dogodek, kajti sedaj slovenski kmetje s Tržaškega dejansko prevzemajo vodstvo tržaškega kmečkega sindikata in se s tem tudi polnopravno vključujejo v veliko družino neposrednih obdelovalcev zemlje v državi.

V obširnem, a zelo stvarnem poročilu je predsednik občnega zbora najprej podrobno razčlenil stanje kmetijstva na Tržaškem, pri čemer je poudaril potrebo, da se vedno bolj sooči z deželno stvarnostjo, hkrati pa ohrani svojo specifičnost, kar naj pride do izraza predvsem v deželni zakonodaji. Smernice razvoja in uveljavljanja tržaškega kmetijstva mora predstavljati zlasti združništvo, kot so zadržni slevi, združne mlekarne, cvetličarske in zelenjadarske zadrage in druge oblike skupnega dela. Omenil je dalje pereče vprašanje dobave vode za kmečke potrebe, in sicer po primerni ceni, posebno pa se je dotaknil vprašanja razlaščenja kmečke zemlje in ostro obsodil odnos, ki ga v tej zvezi kažejo pristojne oblasti. Te namreč sploh ne upoštevajo, da gre za odvzem zemlje, ki je sad dela in truda mnogih generacij. Nihče ni sicer proti gradnji infrastruktur, ki služijo napredku celotne skupnosti, vendar kmetje,

ki od zemlje živijo — je med drugim dejal govornik — ne morejo več trpeti, da se ponujajo odškodnine, ki se zde, kot da bi bile kaznive, saj se kv. meter razlašene zemlje vrednoti tako, kot da bi šlo za kozarec vina. Predsednik je nato omenil škodo, ki jo predstavljajo vojaške služnosti, ter se na koncu ustavil pri obravnavanju deželnih zakonskih predlogov, ki predvidevajo odškodnino v primerih, da se kmetje ponesrečijo na delu, ter brezplačno oskrbo z zdravili, kot jo uživajo vsi ostali delavci. Naloga sindikata bo, da si odločno prizadeva, naj bi ti zakonski predlogi čimprej postali stvarnost.

V drugem delu poročila pa je predsednik nakazal smernice sindikatovega delovanja, ki mora nuditi svojim članom najširšo in vsestransko pomoč ter jih predvsem stalno obveščati o vseh problemih, ki jih pobliže zanimajo. V tej zvezi je napovedal, da bo sindikat začel izdajati poseben vestnik, ki bo sproti informiral o vseh novostih v zvezi z deželno in državno zakonodajo, o raznih drugih ukrepih v zvezi s kmetijstvom in bo tako živa vez med vodstvom sindikata in njegovimi člani. Na koncu se je predsednik dotaknil vprašanja volitev v kmečke bolniške blagajne, pri čemer je odločno obsodil dotedanje komisarsko upravo ter zahteval, naj se čimprej razpišejo volitve, po možnosti še v prihodnjem mesecu aprilu. Pri tem je tudi odvrnil vsako odgovornost Zveze neposrednih obdelovalcev zaradi ponovne odložitve volitev ter tudi naglasil nujnost, da ostane sindikat svoboden in v stalnem dialektičnem ter kritičnem razmerju tako do oblasti kot do političnih strank.

(dalje na 4. strani)

F. J. - 99 S M R T V POMLADI

Drugo jutro si je Tine izposodil od kaplana kolo in se odpeljal na kratek obisk k materi. Nameraval se je bil več dni ustaviti doma, toda tovariši so naredili načrt, da se bodo peš vrnili v Ljubljano in sicer preko skrivnostne božje poti Svete gore, nato ob Sotli navzdol in nato preko severne Dolenske, da bi spoznali kar največ zaostalih slovenskih krajev, ko so že ravno bili pri tem. Rad bi jih bil spremljal. Dobil pa je tudi spet veselje do takega romanja peš preko krajev, kjer ni bil še nikoli. Poleg socioloških podatkov so nameravali zbirati nekatere tudi narečne besede, posebno Jože, ki si jih je bil že v Halozah nabral cele zvezke: trdil je, da bo napisal o tem seminarsko nalogo, in včasih se je ves dan veselil, kake posebno stare in nenavadne besede. »Težka je od zgodovine!« je govoril. »In zlahten zven ima kakor cekin.«

Mati je bila zdrava, le postarana se mu je zdela, tako zelo, da se mu je zasmilila. Morda je zgledala tako stara že prej, pa tega ni opazil? Kot vedno, mu je ocvrla najprej dvoje jajc in skuhalo kavo, nato pa sta se pogovarjala. A spet je imel občutek, da se je med njima nekaj spremenilo. Včasih sta morala iskati besede, da pogovor ni obtičal, in oba sta čutila, da je bolje, da nekaterih stvari ne načenjata. Že prej ji je bil pisal, da bo šel v počitnicah spet delat, in čeprav je rekla, da bi rada, da bi bil vsaj nekaj tednov doma, se ni upirala njegovi nameri, ker je vedela, da bo potreboval denar za študij v prihodnjem šolskem letu.

Čutil je, da bi bila rada vprašala, kako je z Majdo, vendar se je premagovala, njemu pa nekako ni dalo, da bi spregovoril o tem. Še nihče ni vedel, da je bilo med njim in Majdo nekaj narobe

in v sebi je nosil nekak občutek, da bi postala to dejanska resnica šele tedaj, če bi o tem spregovoril. Vedel je, da je v tem skoraj nekaj praznovernega, vendar se mu ni dalo govoriti o tem. Posumil je tudi — čeprav se je te misli sramoval — da bi se materi morda dobro zdelo, da si nista več dobra z Majdo, saj je bila gotovo še vedno prepričana, da je zaradi nje izstopil iz bogoslovja in da je ona kriva, da se ne bodo uresničile njene najlepše sanje.

Mati pa je čutila, da se v tem njegovem izogibanju, da bi omenil Majdo, skriva neka bolečina, in čeprav je bila radovedna in tudi rahlo škodoželjna, je skušala oboje zadušiti v sebi in se premagati, da ne bi več vprašala. To se ji je tudi posrečilo. V naglici mu ni mogla dati s seboj nič drugega kot pol hleba črnega kruha in nekaj zabele za namazat na kruh.

»Par dni nam ne bo treba kupiti kruha in samlame,« je rekel, ko je spravljajal oboje v nahrbtnik. »Kar pa se zabele tiče, se je bodo morale ljubljanske in gorenjske srajce najbrž šele naučit jesti.«

Mikalo ga je tudi, da bi obiskal Kuno, pa je ni bilo nikjer videti, ko se je peljal mimo njihove hiše, povpraševati pa ni maral po njej. Ljudje si vsako tako stvar začnejo takoj po svoje razlagati. Opoldne je bil že spet pri tovariških v Halozah in kmalu potem so odkorakali po hribovitih stazah proti jugovzhodu, proti Svetim goram. Tudi Tine je bil slišal govoriti o njih samo od starih romarjev in romaric in njihovo govorjenje o tej božji poti, skriti sredi temnih gozdov odročne pokrajine, je bilo vedno nekaj skrivnostnega.

Dalje

Odločna obsodba nabrežinskega občinskega sveta

V torek, 14. t.m., se je sestel devinsko-nabrežinski občinski svet in razpravljal o nevarnih najdbah orožja v bližini Nabrežine. Sprejel je tudi posebno resolucijo, ki jasno izraža ogorčenje in zaskrbljenost prebivalstva ter zahteva, da se lastniki teh predmetov čimprej odkrijejo. Besedilo dokumenta pravi naslednje:

»Občinski svet, upoštevajoč, da je orožniški zbor po marljivi akciji odkril v dneh 25. januarja in 3. marca 1972 v Nabrežini gverilsko rožje, da sta kakovost in količina tako odkritega orožja in municije strahovito veliki in gotovo namenjeni za strašna razdejavanja in odurne zločine, da omenjeno odkrito gradivo ni bilo izdelano v državi, ampak prirešeno semkaj iz tujine in tu skrito površno in brez kateregakoli obzira, tako da je prebivalstvo občine Devin - Nabrežina že imelo in še vedno ima utemeljene posebne razloge za resno zaskrbljenost, bojazen in prizadetost zaradi najdbe orožja v Nabrežini in da občinski svet mora posredovati to čustvovanje pristojnim organom, izreka svojo toplo pohvalo orožniškemu zboru za marljivo akcijo, podvzeto pri izrednem odkritju orožja v Nabrežini v dneh 25. februarja in 3. marca 1972, kronano z uspehom, ki je bil zelo cenjen, izraža željo, da bi bili krivci nemudoma izsledeni in vzorno kaznovani — odločno poziva nadzorne organe, naj nujno sprejmejo nadaljnje in nove ukrepe za civilno varnost, za zavarovanje pravic in koristi skupnosti in za polno spoštovanje osnovnih demokratičnih načel, ki jih določa ustava, ki se je rodila iz odporniškega gibanja.«

ZDRUŽENJE PEVSKIH ZBOROV PRIMORSKE - SLOVENSKA PROSVETNA ZVEZA

priredita zborovsko revijo

PRIMORSKA POJE 1972

Prst, sobota 18. marca ob 21. uri v Kulturnem domu:
Nastopajo pevski zbori:

1. OTROŠKI ZBOR GLASBENE MATICE - Trst
2. BRIŠKI OKTET
3. Moški zbor LIJAK - Vogrsko
4. Moški zbor KRAS - Opatje selo
5. Moški zbor DIVAČA
6. Mešani zbor PRIMOREC - Trebče
7. OKTET IZ PODBONESCA - Benečija
8. Otroški zbor Glasbene matice »KRAŠKI SLAVČEK«, Devin-Nabrežina
9. Komorni moški zbor IDRJA
10. Mešani zbor DORNBERG
11. Moški zbor FRANC ZGONIK - Branik
12. Komorni mešani zbor NOVA GORICA
13. Moški zbor VASILIJ MIRK - Prosek-Kontovel
14. Mešani zbor JACOBUS GALLUS - Trst

Tolmin, nedelja, 19. marca ob 16. uri:
Nastopajo pevski zbori:

1. SOVODENJSKI NONET - Sovodnje
2. Moški zbor SREČKO KUMAR - Veliki Repen
3. Moški zbor FRANCE BEVK - Prvačina
4. Mešani zbor BUKOVICA
5. Mešani zbor SLOVENICA - Boršt
6. Moški zbor IGO GRUDEN - Nabrežina
7. Moški zbor VALENTIN VODNIK - Dolina
8. Moški komorni zbor POSTOJNA
9. Moški zbor TABOR - Opčine
10. PAZ VINKO VODOPIVEC - Ljubljana
11. Mešani zbor LOJZE BRATUŽ - Gorica
12. Moški zbor SREČKO KOSOVEČ - Ajdovščina

Župan Legiša, ki je predložil gornjo resolucijo, je izrazil svoje zadovoljstvo, ker so vse svetovalske skupine soglasno sprejele pomembni dokument, kar dokazuje zrelost prebivalstva občine in odločno voljo ter željo, da se že v kali zatrejo vsi poskusi zločinskih avantur.

—o—

PROTEST SLOVENSKEGA SVETOVALCA

Na povabilo krajevne konzulte Škedenj-
Carbola je dne 29. februarja prišel na sejo tudi tržaški občinski odbornik za urbanizem de Luca. Krajevni svetovalec Slovenske skupnosti Boris Rutar je pred začetkom odbornikovega poročila ponovno protestiral zaradi odlašanja občinske uprave, ki od 27. oktobra 1971 — to je datum, ko je krajevni svetovalec SS bil vložil zahtevo po slovenskem tolmaču — še ni poskrbela, da bi bil uradni prevajalec prisoten pri sejah škedenjske konzulte. Zahteva je šla na zapisnik in upati je, da ji bo sledil konkreten odgovor tržaške občinske uprave.

PRIREDITVE NEMŠKEGA KULTURNEGA INSTITUTA

Na sedežu Nemškega kulturnega instituta, ulica Coroneo 15, so v sredo 15. marca odprli razstavo Ericha Kellera (r. 1919 v Kostanzi). Obiskovalci si lahko ogledajo njegove akvarele in grafike.

V tem mesecu bodo v institutu predvajali še naslednje nemške filme: »Das Schloss«, ki je nastal po romanu Franza Kafke, predstava pa bo 21. marca; 24. marca bo na vrsti barvni dokumentarni film »Die letzten Paradiese«, 29. marca pa »Libelei«, ki so ga prvič pokazali v zadnjih mesecih weimarske republike.

☆

SLOVENSKO GLEDALIŠČE V TRSTU

Kulturni dom

V nedeljo, 19. t.m. ob 16. uri (Abonma red F - okoliški)

v ponedeljek, 20. t.m. ob 16. uri in ob 20. uri

SERGEJ VERČ

KO LUNA ŠKILI Z DESNIM OČESOM IN JAŠE VELIKI VOZ

(Resnična bajka v dveh delih)

V torek, 21. t.m. ob 15.30

SASA ŠKUFCA

TRNULJČICA

Pravljica v treh dejanjih

POČASTITEV SOKOLOVIH NAMIZNO-TENIŠKIH IGRALCEV

V soboto, 11. t.m., so na sedežu športnega društva »Sokol« v Nabrežini počastili prodoren uspeh namiznoteniških igralcev, ki branijo barve tega društva in so se pred kratkim uvrstili v italijansko A ligo. Ob tej priložnosti so priredili sprejem, ki se je začel z nastopom domačega pevskega zbora pod vodstvom prof. Sergija Radoviča. Predsednik »Sokola« Antek Terčon je na kratko spregovoril o pomenu tega športnega uspeha in posebej pozdravil vse prisotne goste, med katerimi so bili tudi predstavniki občinske uprave in zamejskih športnih društev.

Nabrežinskim športnikom je poleg ostalih čestital devinsko-nabrežinski župan dr. Legiša in predsedniku Terčonu izročil kot priznanje medaljo občinske uprave. Poudarjeno je bilo, da pomeni uvrstitev v A ligo pomembno uveljavitev Nabrežine in sploh slovenske narodne skupnosti ne samo v ožjem, deželnem merilu, marveč tudi v okviru celotne italijanske države.

Sledilo je nagrajevanje petih Sokolovih namiznoteniških igralcev. Plakete vodstva društva so dobili Košuta, Bole, Ukmar, Fabjan in Radovič. Ob koncu so vse prisotne povabili še na skromno zakusko, ki je minila v prijetnem in sproščenem vzdušju.

»SREČANJA« IN ZAMEJSKI SLOVENC

Nova, 32. številka revije »Srečanja«, ki izhaja v Novi Gorici, nadaljuje s svojo že ustaljeno usmeritvijo, da del člankov posveča aktualni problematiki zamejskih Slovencev. V rubriki »Naš razgovor« Gorazd Vesel pojasnjuje vprašanja v zvezi z bližnjo gradnjo kulturnega doma v Gorici, Viktor Orel pa je prispeval razpravo »Slovenski jezik v cerkvah Beneške Slovenije«. Naslov uvodnega članka je »Politični trenutek ob sprejemu dopolnil k ustavi SR Slovenije« in ga je napisal Silvo Devetak, psiholog Bogdan Zorž je napisal razpravo »Mladi prestopniki skozi objektivnejša očala«, »Za znanstveni koncept množične kulture« je naslov prispevka Rastka Močnika. Omenili bi še naslednje članke: Franco Demarchi razmišlja »O italijansko-jugoslovanski mejni situaciji«, Viktor Orel govori o šolstvu v Beneški Sloveniji, Branko Marušič je osvetlil lik Andreja Žnidarčiča, narodnega buditelja goriških Slovencev, Peter Krečič je napisal kroniko pomembnejših likovnih dogodkov na Primorskem, na koncu sledi še stalna rubrika Zapisni-ocene.

Opaziti je, da so se v tej reviji v zadnjem času začeli uveljavljati novi, zlasti mlajši avtorji, kar je še posebno obetajoče dejstvo.

Korenite spremembe v kmečkem sindikatu

(Nadaljevanje s 3. strani)

Po razpravi so predsednikova izvajanja bila dopolnjeno povzeta v dveh resolucijah, ki jih je občni zbor soglasno odobril. Ves občni zbor je potekal ob strogem spoštovanju dvojezičnosti, kot je bilo uzakonjeno v novem statutu.

Občni zbor se je zaključil z izvolitvijo novih vodstvenih organov. V upravni odbor so bili izvoljeni: Luigi Bortolin, Guido Giovannini, Vincenc Križmančič, Rudolf Lukas, Hermenegild Olenič, Mirko Radovič, Ivan Regent, Alojz Terzon, Mario Zahar; nadzorni odbor sestavljajo: Dragomir Legiša, Karel Milič, Luigino Tonel (stalni člani), Venceslav Legiša in Alojz Lupinc (namestnika); v razsodišče pa so bili izvoljeni: Antek Terčon, Valentin Jercog in Miroslav Zigon. Novoizvoljeni predstavniki se bodo sestali v sobo-

to, da izvolijo predsednika in podpredsednika zveze, predsednika nadzornega odbora ter izvršni odbor.

Imena članov novoizvoljenih organov jasno kažejo, da so pri njihovi sestavi polno upoštevali dejansko razmerje med slovenskimi in italijanskimi kmetovalci, kar edino ustreza demokratičnim načelom. Zato je z narodnostnega stališča treba spremembo v tem sindikatu samo pozdraviti in si želeči, da bi tudi v delavskih sindikatih njihovi slovenski člani prišli do tiste uveljavitve, kot jim gre po njihovi številni moči. Spremembe pri tržaški Zvezi neposrednih obdelovalcev hkrati odpirajo pot k podobnim rešitvam na Goriškem in v Beneški Sloveniji, kjer bi bilo nujno tudi marsikaj korenito ukreniti v korist tamkajšnjih slovenskih kmetovalcev in s tem vse naše slovenske skupnosti.

Iščejo kandidate za volitve

Rok za dokončno vlaganje kandidatnih list za parlamentarne volitve že prav naglo poteka. Vendar si nekatere stranke na Goriškem še niso povsem na jasnem za svoje izbrance. Gotovi so le krščanski demokrati in komunisti. Prvi bodo kljub štirim ali petim odtenkom v svoji sredi glasovali za Martino v senatsko zbornico in za Marocca v parlament. Ta stranka se ni niti od daleč spomnila, da bi postavila kakega Slovence na kandidatno listo.

Zato je tudi prišlo do razpok v odnosih med Krščansko demokracijo in Slovensko demokratsko zvezo, ki je pri prejšnjih volitvah dovajala skoro poldrugi tisoč glasov. Za te glasove se potegujejo zdaj druge stranke. V ta namen je italijanska socialno demokratska stranka že skušala navezati stike s slovensko skupino. Zdi se pa, da tudi ta stranka samo išče slovenske glasove, dala pa ne bi nič več kot druge stranke, ali pa samo obljube, ki so ostale pri vseh strankah doslej popolnoma prazne.

Komunistična stranka je postavila na listo, a brez upa zmage, Slovence Andreja Jarca, doberdobskega župana. Brž za njimi so prijavili italijanski socialisti kot svojega slovenskega kandidata Marka Waltritscha, sedanjega pokrajinskega podpredsednika. Tudi ta kandidatura je bolj teoretično-načelnega in ne toliko, za nas Slovence, konkretnega po-

mena. Italijanske stranke bi namreč rade »pograbile« slovesne volivne glasove s tem da natisnejo tudi kako slovensko ime na svojo kandidatno listo. Svojim italijanskim pristašem pa ne bodo priporočale dajati preferenčnih glasov izposojenim slovenskim kandidatom, ki bi na ta način propadli.

Zato stoji naš volivec na razpotju. Odločil se bo za trije: nekateri bodo oddali bele glasovnice, drugi za stranke, ki so pokazale vsaj nekaj otipljive naklonjenosti do slovenske manjšine, tretji pa bodo glasovali s prednostnimi glasovi za tiste kandidate, ki so se dejansko izkazali v prid Slovincem.

—o—

ZAŠČITNI ZAKON

Danes, v četrtek zvečer bo govoril poslanec Loris Fortuna o zaščitnem zakonu za slovensko manjšino v Italiji. Fortuna je bil lansko leto obenem z drugimi poslanci socialistične stranke eden izmed podpisnikov ustreznega zakonskega predloga.

Predavanje bo v sejni dvorani pokrajine in na pobudo socialistične svetovalske skupine v pokrajinskem svetu.

Sovodnje

ZADNJE SLOVO

Prejšnji teden smo pokopali našega blagega gospoda župnika Vladka Komaca. Cvetovi iz naših vrtov so padali v odprti grob med občutenimi poslovnimi besedami dekana Žorža in domačina Kerševana. Pogreb je bil resnično izraz ljudskega čustva. Vsa vas se je skupno z županom in mnogimi občinskimi možmi zbrala pri pogrebni maši v cerkvi ali okoli nje. Maševal je nadškof Cololin ob prisotnosti 36 duhovnikov, raznih oblastnikov, mnogih prijateljev in znancev iz mesta in okoliških vasi. Domači pevci so izredno ubrano zapeli v zadnje slovo in v večni pozdrav.

Spregovorili bi še o imenih, oziroma o slovenskih napisih na naših ulicah. Tudi tiste,

ki nosijo italijanska imena, naši ljudje izgovarjajo le v slovenščini, tako kot od nekdaj. Čas je že, da bi ustrezni občinski organi poskrbeli, da bi imele vse ceste in ulice v občini tudi slovenska imena.

Onkraj meje, kjer prebiva italijanska manjšina, so vsi ulični napisi tudi v italijanščini, kar je pravilno! Podobna pravica bi morala veljati tudi pri nas.

—o—

V MEDNARODNEM LETU KNJIGE SAMOSTOJNI UMETNIŠKI ORGANIZEM IZ BENEČIJE

Te dni izideta pri Založništvu tržaškega tiska beneška pastoralka NAŠ BOŽIC in krajši esej dr. P. Merkuja TERSKO NAREČJE. Po svojem obsegu sta obe knjigi sicer skromni, po kulturnem pomenu pa izredno dragoceni.

Ljudsko igro NAŠ BOŽIC je v zlahtnem narečju Nadiških dolin napisala in igrala skupina beneških Slovencev iz Ljes. V knjižni obliki je sedaj ne le dokaz o ustvarjalni živosti tamkajšnjih ljudi, ampak prihaja v širši slovenski prostor tudi kot literatura, ki jo odlikujeta preproščina in pristnost. V mednarodnem letu knjige se je tako zgodilo, da smo dobili, prvič po vojni, umetniški organizem iz Benečije v samostojni knjižni obliki.

Esej dr. Pavleta Merkuja je le člen v dolgem in plodnem znanstvenem in zbirateljskem delu v Beneški Sloveniji: je sad iste avtorjeve ljubezni do tega področja in teh ljudi, ki je navdihovala že njegove zapise v Sodobnosti, Jeziku in slovstvu in v Zalivu.

NAŠ BOŽIC stane 500 lir ali 14 dinarjev, TERSKO NAREČJE pa 100 lir ali 2,80 dinarja. Za Italijo sprejema naročila Tržaška knjigarna - Ul. Sv. Franciška 20, Trst, za Slovenijo pa ADIT-DSZ, Gradišče 10, Ljubljana.

—o—

Poročajo, da sta obe predstavi Nušičevega »Pokojnika«, s katerim je Primorsko dramsko gledališče gostovalo v Katoliškem domu v Gorici, doživeli med občinstvom iz mesta in z dežele navdušen sprejem.

O ZAPADNI VEJI SLOVENSTVA

Zanimanje za slovensko zemljo in ljudi v dolinah pod Matajurjem je zajelo vse naše narodno občestvo. Pred mnogimi leti ga je zbudil ožak Trinko s svojimi spisi. Od njegove smrti dalje pa drži živo misel na naše neizpodnejnije brate. Trinkov koledar, ki izhaja že petnajst let. Po tem vsakoletnem almanahu, ki kot nekoč Vodnikove Pratičke v Sloveniji sveti v temini ob Nadiži, so se začeli zanimati za naše rojake pod Matajurjem znanstveniki in prosvetni delavci. Kakor nekoč med pesnikoma in pobratimoma Trinkom in Gregorčičem se plete tudi sedaj preko Soče in Brd venec bratstva med rojaki.

Prejšnji teden je tudi Geografsko društvo Slovenije na ljubljanski univerzi priredilo večer o Beneški Sloveniji. Govorili so Izidor Predan, predsednik društva »I. Trinko« iz Čedad ter župniki iz Dreke, Stoblanke in Tarbija. Ti trije — na večeru so jih imenovali sedanji Čedermaci Slovenske Benečije — so pojasnjevali številnim gostom objektivni položaj, težnje in stanje v treh podmatajurskih dolinah.

Kulturni večer na ljubljanski univerzi je izpolnil veliko geografsko in etnografsko vrzel v poznavanju naše zemlje.

OBČNI ZBOR

Odbor Slovenskega planinskega društva v Gorici je sklenil sklicati letni društveni občni zbor za sredo 5. aprila, in sicer ob 20. uri zvečer v Gregorčičevi dvorani. Na sporedu so poleg poročil tudi volitve. Morda bo prišla v razgovor tudi izdaja jubilejnega zbornika, ki se pripravlja že dosti mesecev, a še ni videti njegovega izida.

RODITELJSKI SESTANEK

Ravnateljstvo slovenske nižje srednje šole v Gorici vabi starše in namestnike na roditeljski sestanek, ki bo v petek 17. marca ob 18.30 v šolskih prostorih, ulica Randaccio.

TEDENSKI PREGLED DOMAČEGA ŠPORTA

Namiznoteniški igralci presenetili

Naši mladi namiznoteniški igralci so nam v nedeljo preskrbeli novo presenečenje. Na deželnem prvenstvu, ki velja obenem za kvalifikacijo za državno prvenstvo v Fiuggiju, so dosegli zelo laskave uspehe. Fabjan je med moškimi prepričljivo zmagal in s tem opravičil zaupanje ter še enkrat dokazal, da njegova zrelost stalno narašča. Edini, ki se je našemu predstavniku resno upiral, je bil Videmčan Archidiacono, z vsemi ostalimi pa je Fabjan opravil kar po naglem postopku. Presenetil je Tavčar, ki je z zmago nad Mamelijem dosegel letošnji prvi večji uspeh in se plasiral na končno tretje mesto. Tako je torej tudi njemu zagotovljena vozovnica za Fiuggi. Naj omenimo, da se prvenstva ni udeležil naš najboljši tretjekategorik Ukmar, ki se zaradi šolskih obveznosti ne bi mogel udeležiti državnega prvenstva in bi s svojim nedeljskim nastopom lahko izločil kakega soigralca, kar bi bilo res škoda.

Med dekletki se je dobro odrezala Kobalova (tretje mesto), v finale pa sta se uvrstili še Vesnaverjeva in presenetljiva Žigonova, ki je po treh napetih setih odpravila soigralko Rebulovo, lanska prvakinja med dekletki Hauserjeva pa je bila izločena. Naslov deželne prvakinje tretje kategorije je tokrat šel Griemovi, ki letos igra vsekakor zelo zanesljivo.

Povprečna igra gostov

ODBOJKA - Moška B liga

BOR - OLIMPIA 3:0 (15:7, 15:10, 15:8)

Res je težko razumeti, kako so mogli naši fantje v prvem delu prvenstva kloniti ekipi Olimpie, ki se nam je preteklo soboto predstavila kot zelo povprečna. Plavi so tudi brez Klavdija Veljaka, ki zaradi poškodbe ni mogel na igrišče, z lahkoto opravili z nasprotnikom. Le v prvem setu so po začetnih udarcih gostje opravili kar uspešno akcijo. Pri stanju 5:5 pa je bilo niza praktično konec, ker se je tekma odslej odvijala strogo enosmerno. V sobotni tekmi so naši fantje igrali povprečno, saj niso imeli kaj pokazati, ker ni bilo na drugi strani mreže nikakega odpora, prav pa je, da posebej omenimo Germanija, ki se je povsem zadovoljivo vključil v moštvo.

Šibek nasprotnik borovk

Ženska B liga

BOR - CUS PADOVA 3:0 (15:7, 15:13, 15:7)

Borovke so v nedeljo z lahkoto opravile z gosti iz Padove, kajti dekleta univerzitetnega krožka so pokazala zelo skromno igro. Le v drugem delu igre je bilo stanje na obeh straneh mreže nekoliko izo-

(Dalje na 7. strani)

IZ KULTURNEGA ŽIVLJENJA

Ob letošnji prireditvi »Primorska poje«

V kratkem bo v Trstu, Tolminu, Ajdovščini in v Izoli stopilo na oder nekaj stotin pevcev iz Primorske, in sicer z obeh strani meje, ki bodo v okviru tretje prireditve »Primorska poje« pokazali, kaj znajo in koliko so napredovali v obdobju enega leta, gotovo pa bo najbolj razveseljiva udeležba morebitnih novih pevskih zborov oziroma tistih, ki jih na tej manifestaciji še nismo slišali. Ugotovljeno je že bilo, kakšnega pomena so take prireditve za pevsko in umetniško rast posameznega pevskega zbora, hkrati pa se na njih na zelo učinkovit način kaže enotnost slovenskega kulturnega prostora. Take in podobne prireditve vedno znova navedajo k razmišljanju o vrsti odprtih vprašanj v zvezi s problematiko zborovskega petja.

V reviji »Slovenija« smo pred kratkim prebrali podatek, da je obstajalo na Slovenskem pred vojno kar 600 pevskih zborov, danes pa jih je samo 150, število pevcev posameznega pevskega zbora je dokaj nizko in povprečna starost tako visoka, da resno onemogoča kakršnokoli višje umetniško prizadevanje. Pa tudi drugače, čas ni najbolj naklonjen tej zvrsti kulturne dejavnosti, če sodimo po popularnosti najrazličnejših »narodnozabavnih« ansamblov, ki prav gotovo ne vplivajo najbolj pozitivno na oblikovanje glasbenega okusa. Mnogi ljudje že ne ločijo več pristne od ponarejene ljudske pesmi in večkrat imamo priložnost ugotoviti, da je začel pri Slovencih zamirati naravni čut za večglasno petje, kar pa je zelo velika kulturna škoda, saj so znanje n. pr. izjave tujih glasbenikov, da nam je »prirojeno« to, kar se oni morajo učiti več let. Na drugi strani je tudi res, da so socialne okoliščine, ki so pogojevale take oblike glasbenega izživljanja, kot je petje na vasi, v glavnem prenehale, in danes lahko preštejemo na prste vasi, kjer še poznajo fantovsko petje. In prav iz takih skupin ter množice pevskega zbora, laičnih in cerkvenih, so v preteklosti izšli mnogi znani vrhunski pevci.

Menimo, da se motijo tisti, ki trdijo, da je umetniško delovanje na amaterski osnovi v današnji moderni dobi zastarelo, češ da ima vsakdo, ki se zanima za glasbo, možnost slišati vrhunske glasbene dosežke ne samo na koncertih, marveč tudi na radiu, televiziji in na ploščah, kar je vsakomur ze lahk dostopno. Priznati je treba, da so vsa ta sodobna sredstva za širjenje in popularizacijo glasbene umetnosti neprecenljive važnosti in se hkrati zavedati, da postavlja nov čas drugačne zahteve in nove potrebe. Za pravega kulturnega človeka, ki hoče vsestransko razvijati svojo osebnost — to je pomembno zlasti pri vzgoji mladine — ni dovolj samo pasivno sprejemanje glasbe, marveč tudi aktivno, in prav sodelovanje v pevskega zboru omogoča najširšim plastem dejavno doživljanje glasbenega bogastva. Pomisliti je treba, da se v bodočnosti obeta mnogo več prostega časa in zato nastaja tudi vprašanje, kako ga bo človek izpolnil. Različne oblike amaterizma bodo takrat nedvomno odigrale pomembno vlogo.

Dirigenti pevskega zborov in pevci večkrat tožijo, da se mladina noče vključiti v pevske zборе, le malokrat pa se vprašamo, kateri so globlji vzroki tega pojava. Moderna radiodifuzijska sredstva, radio, televizija in velikanska industrija gramofonskih plošč s svojo splošno komercialno usmeritvijo kvarno vplivajo na pripravljenost ljudi, da bi se zanimali za dobro glasbo, vendar moramo upoštevati, da je mladina prav po zaslugi teh pridobitev postala bolj kritična in se ne zadovoljuje vedno le s povprečnim muziciranjem. To dejstvo odpira vrsto novih vprašanj, od strokovnega izpopolnjevanja pevovodij in njihove večje glasbene izobrazbe, da po-

živitve in posodobljenja programov pevskega zborov. Tesno v zvezi s tem problemom je izvajanje umetniško ambicioznejših skladb modernih in starejših skladateljev, ki so večkrat tehnično tako zahtevne, da predstavljajo trd oreh tudi za poklicne pevske zборе. Nujno postaja torej vedno večje strokovno izpopolnjevanje pevovodij in seznanjanje pevcev z osnovami glasbene teorije in pevske tehnike. Razširiti bi morali obliko takih pevskega srečanj, kot je bil n. pr. lanskoletni tečaj Zveze cerkvenih pevskega zborov iz Trsta v Tinjah na Koroškem. Na takih srečanjih, ki so zelo pomembna ne samo v pevsko-strokovnem, temveč tudi v družabnem pogledu, bi se skupno zbirali pevci in dirigenti in to bi bila tudi ugodna priložnost za oblikovanje programske usmeritve pevskega zborov.

Prostor nam ne dopušča, da bi še dalje razmišljali o različnih vprašanjih v zvezi z zborovskim petjem, zato naj poudarimo le še to, da je ravno na Primorskem prišlo v zadnjih letih do pomembnih pozitivnih premikov. Po ustanovitvi Združenja pevskega zborov Primorske pred dvema letoma v Ajdovščini je zborovsko petje dobilo organizirane oblike,

raven petja se je očitno dvignila, iz mrtvila so ponovno vstali mnogi pevski zbori. Združenje tesno sodeluje s Prosvetno zvezo v Italiji in najpomembnejši rezultat tega sodelovanja je letošnja že tretja zapovrstna prireditev »Primorska poje«, na kateri bo nastopilo 50 pevskega zborov, od tega 21 iz domačega kraja. Tokrat bodo prvič nastopili tudi predstavniki beneških Slovencev, in sicer oktet iz Podboresca, kar moramo še posebej pozdraviti.

M. V.

Na Finskem so prepovedali predvajanje filma »En dan Ivana Denisoviča«, ki je bil posnet po istoimenski noveli pisatelja Solženicina, češ da bi utegnilo motiti dobre odnose s Sovjetsko zvezo.

V Ljubljani so ponovno izvolili Josipa Vidmarja za predsednika Slovenske akademije znanosti in umetnosti, podpredsednik je bopet dr. Anton Kuželj, glavni tajnik pa je postal dr. Gorazd Kušej. Na zborovanju so izvolili tudi dva nova redna člana: slikarja Maksima Gasparija in zgodovinarja dr. Boga Grafenauerja.

PREJELI SMO:

Sejemske informacije, leto 1972, št. 1. Vestnik podjetja Gorenjski sejem v Kranju.

Visoko umetniško doživetje

S temi besedami bi lahko označili koncert Slovenskega okteta, ki so ga priredili v nedeljo, 5. t.m., ob 10-letnici odprtja Katoliškega doma v Gorici. Sloves tega pevskega ansambla je privabil v Katoliški dom veliko število ljudi z Goriškega, tudi z onstran meje, povabljeni pa so bili mnogi ugledni gostje.

Še predno so pevci stopili na oder, je bilo v dvorani čutiti razpoloženje napetega pričakovanja, saj je poteklo že več let, odkar je oktet zadnjič nastopil v tem mestu.

Spored je bil tako kot običajno razdeljen na dva dela: v prvem delu so bile zastopane predvsem umetne pesmi različnih dob in narodov, v drugem pa slovenske ljudske, nekaj tujih ljudskih in ena črnska duhovna pesem.

Tudi tokrat se Slovenski oktet ni izneveril tradiciji in je svoj koncert pričel s stvaritvami Jakoba Petelina - Gallusa, prvega Slovenca, ki se je s svojimi deli uveljavil v širšem evropskem prostoru. Zapel je njegove skladbe »En ego campana«, »Currit parvus lepulus« in »Planxit David filium suum«. Zadnji v vrsti polifonskih renesančnih skladb je bil madrigal Adriana Willaerta »Sempre mi ride sta donna«. Sledile so mogočni pravoslavni spev »Oče naš« P. I. Čajkovskega, »Gostija« Antonina Dvoraka in muzikalno bogata pesem »Rožmarin« Frana Gerbiča. V prvem delu programa smo poslušali še Simonitičevo priredbo »Pesem galebov«, »Kam si šla« Janka Ravnika, »Kraška vas« Alojza Srebotnjaka in »VII. rukovef« Stevana Mokranjca. Med temi pesmimi velja poudariti zlasti izvajanje izrazno močne Srebotnjakove skladbe, v kateri je avtor s sodobnim glasbenim jezikom odlično uspel približati razpoloženje Kosovelove poezije.

V prvem, resnejšem delu koncerta smo se seznanili zlasti s pesmimi, ki so bile tehnično na visoki ravni in so pripadale različnim slogovnim obdobjem in raznim narodom ter smo se prepričali, da je bil oktet v vseh primerih popolnoma suveren in je več kot izvrstno opravil svojo nalogo. Pesmi drugega dela so

bilo sicer lažje, zato pa toliko bližje ljudskemu čustvovanju, tako da se je navdušenje poslušalcev proti koncu sporeda vidno stopnjevalo. Slišali smo ljudsko pesem iz Režije »Da hōra ta čaninawa« v priredbi Valensa Voduška, »Kje so tiste stezice« v Rijavčevi priredbi, »Puobič sem star šele 18 let« v priredbi Silvestra Mihelčiča, Švikaršičevo »Oj te mlinar«, Matije Tomca »Bom šel na planince« in Danila Švare »Prav lepo je vigred«. Sledile so ljudske pesmi raznih narodov: slovaška »Ej hora, hora«, norveški ples »Halling«, japonska »Mogami gawa funauta« (oktet je pred nedavnim gostoval na Japonskem!), ruska ljudska pesem »Barinja« in končno črnska duhovna »Go down Moses«.

Občinstvo je na koncu izsililo še nekaj obveznih dodatnih pesmi: »Bratci veseli vsi« v priredbi Ubalda Vrabca (ki je bil tudi prisoten na koncertu in so mu namenili še poseben aplavz), koroško ljudsko »Gor čez izaro« in »Ribniško« z resnično enkratnim solistom Tonetom Kozlevčarjem.

Slovenski oktet je v vseh pesmih, tako ljudskih kot tudi umetnih, pokazal zgledno in prepričljivo interpretacijo; ob njegovem poslušanju nas vedno znova obhaja misel, da trenutno Slovenci nimamo, razen morda komornega zbora RTV Ljubljana, nekega večjega pevskega zbora, ki bi se po svoji glasovni zlitosti, bogastvu programa, sposobnosti izvajanja slogovno tako različnih skladb lahko enakovredno meril s tem ansambлом. Menimo, da mora obstoj takega zbora, kot je Slovenski oktet postati obvezujoč za vse tiste, ki jim je pri srcu bodočnost slovenskega zborovskega petja, kajti le iz zdravih in pravilno postavljenih temeljev moremo pričakovati, da se bomo tudi v prihodnosti bogatili ob Slovenskem oktetu in še drugih podobnih reprezentativnih pevskega skupinah.

Op. ur.: Poročilo o koncertu Slovenskega okteta je bilo pripravljeno že za prejšnjo številko, vendar smo ga morali odložiti zaradi pomanjkanja prostora.

Sodobno kmetijstvo

Kaj je treba upoštevati pri gradnji velikih hlevov

Mnogovrstne izkušnje velikih hlevov nam omogočajo imeti dandanes boljši pregled nad problematiko urejanja, s katero se bodo morali spoprijeti tudi naši živinorejci, posebno tisti, ki nameravajo — tako živinorejci iz devinsko nabrežinske občine — postaviti sodobne zadržne hleve. Za sodobno rejo ni dovolj imeti le zgradbe in v njej krmiti govedo, tudi ni dovolj posnemati rešitev, ki so se drugod obnesle. Vremenske razmere, pasemske lastnosti, način reje in podobno vplivajo odločujoče na uspeh govedoreje, da ne govorimo o tržnih problemih, gradbenih novostih, kar vse nam daje razumeti, da gre za vprašanja, ki terjajo znanstvene obdelave in poglobitve v vsakovrstne razmere. Tu nam gre le za to, da se sprostijo diskusije, posebno še, ker kljub sodobnim delovnim metodam niso povsod dosegli željenih rezultatov. Našim bralcem želimo posredovati najprej izkušnje z zadržnimi hlevi na Južnem Tirolskem, prihodnjič pa povzetek poročila dipl. vet. Marka Amona, vodje oddelka za kmetijske gradnje v živinorejsko-veterinarskem zavodu v Celju, ki ga je prebral na posvetu o govedoreji meseca septembra lani na Golteh, katero je revija SODOBNO KMETIJSTVO objavila v svoji prvi letošnji številki.

Južnotirolske izkušnje z zadržnimi hlevi

V južnotirolskem časopisu se vrstijo vroče diskusije o problemu velikih hlevov, posebno zadržnih hlevov, tako da se je južnotirolsko strokovno glasilo »Der Landwirt« odločilo problem poglobiti in je zato orisalo in ocenilo položaj nekaterih najvažnejših zadržnih pobud. Zanimiv je primer zadržnega hleva iz St. Jakoba blizu Bocna, kjer so kmetje, ki so imeli v najemu 52 ha veliko površino bocenskega letališča, sklenili zgraditi zadržni hlev z namenom, da bi prodajali mleko v bližnje mesto in imeli za svoje vinograde dovolj hlevskega gnoja. Toda že tu srečamo prvo pomanjkljivost: letališče je namreč oddaljeno od njihovih vinogradov dobrih 20 km. Vprašanje je, ali je prevažanje hlevskega gnoja tako daleč še gospodarsko utemeljeno. Aždrukarji so se zaradi oddaljenosti hleva odločili najeti plačano delovno silo. Da bi jo racionalno uporabili, so uvedli še pitanje telet, mladih bikov ter bikov in celo prašičev. Medtem ko je bilo za prirejo krav mlekaric odlično poskrbljeno, so morali pitati teleta, mlade bikce in bike ter prašiče takorekoč iz vreč, povrhn niso imeli dovolj lastne krme. Tuja delovna sila in kupljena krma pa ne gresta preveč dobro skupaj z zadržnim hlevom. Potreba po visoki storilnosti in produktivnosti jih je gnala vedno bolj v tovarno goveda. Vsi, ki se ukvarjajo z rejo goveda, vedo, da je govedo izrazito čredinska žival, ki se navadno zbere v črede 20-30 živali, ki se ločijo od ostalih. Produkcija je v tesni zvezi z okolico, v kateri govedo živi. V neustreznih razmerah se proizvodnja zniža. V Vzhodni Nemčiji so v hlevu, kjer so redili 2000 glav goveda, imeli letno povprečno 1000 litrov manj na glavo. Ugotovili so, da se stanje da zboljšati ne toliko z nakupom dobrih mlekaric (ki so redno znižale svojo proizvodnjo, takoj ko so prišle v ogromni hlev), kolikor z nakupom mladih živali in zrejo lastnih telet (slednja

so se bolje privadila na okolico). Po tovrstnih izkušnjah so prišli strokovnjaki do sklepa oziroma do pravila, da mora biti število kupljenega goveda tem manjše, čim večji je hlev. V Vzhodni Nemčiji skoraj ni več živinskih sejmov.

Mnenja o vzreji živali v velikih skupnih hlevih enega najbolj znanih specialistov, dr. Dieterja iz Wurzburga je, da predstavlja vzreja plemenskih svinj v velikih hlevih najtežavnejši posel, sledi vzreja krav, pitanje bikov, itd. Pri pitanju prašičev je treba paziti, da jih ne damo preveč skupaj, največ osem glav.

Napake, ki so jih zabeležili v St. Jakobu, niso bile storjene zaradi morebitne nespособnosti tistih, ki so hlev načrtovali in vodili, kolikor preprosto zato, ker so napake pri kmetovanju v takšnem obsegu neizbežne.

Drugod na Južnem Tirolskem so zato skušali ubrati drugačne poti. Josef Tappeiner iz Eyrsa je postavil lesene hleve za pitanje največ 150 bikov na hlev (hlevi so bili topli in lepo so se vključevali v gorsko krajino). Toda imel je veliko težav z nakupom bikov za pitanje. Če bo število goveda v Evropi še dalje padalo, in če bo povrhn mlečnost krav še večja, potem bo vedno težje in drago dobiti dovolj telet. Člani zadržnega hleva bodo morali slej ali prej predvideti rejo krav

rejnica za pitanje telet. Podobno stanje vlada tudi v zadržnem hlevu v Laasu.

Zadržni hlev v Kastellu — vreden ogleda

O zadržnem hlevu v Kastellu, ki so ga zgradili leta 1970 in ki ga vodi eden najboljših kmetovalcev iz okoliša, Hubert Pohl, velja tudi napisati nekaj stavkov. Od 250 potencialnih članov jih je na koncu ostalo deset, ki so ustanovili zadržno z nominalnimi deleži po 20.000 lir. Mali obrati imajo 1-2 deleža, veliki obrati pa 10 (povprečno 13 ha veliki obrati). Glavna panoga kmetovalcev v Kastellu je sadjarstvo, zelenjadarstvo in pridelovanje zgodnjega krompirja. Na glavo goveda so potrošili 500.000 lir. Prostora imajo za 60 krav in 90 bikov. Delajo po principu: vse bike in slabša teleta pitati, boljša teleta pa dati v rejo gorskim kmetom. Hlev oskrbuje en sam kmet s svojo družino. Povprečno pride letno 25-45 ur dela na glavo goveda. (Krmijo z 9 kg sena na dan, 15-20 kg silaže. Bikom dajejo na dan še 3 kg močnih krmil). Podrobnejšega opisa dejavnosti in notranje organizacije ne moremo posredovati, radi bi poudarili le to, kar je namen pričujočega članka, da niso v hlevu, kjer imajo 60 krav zabeležili nobenih negativnih prej omenjenih pojavov. Omenili bi kvečjemu še to, da deluje zadržni hlev v Kastellu zgledno, saj so kmetje v njem videli možnost, da se bolj specializirajo. Praktično je dandanes vsa živinoreja osredotočena na zadržnem hlevu. Prazni hlevi jim za sedaj ne povzročajo skrbi.

(se nadaljuje)

Tedenski pregled domačega športa

(Nadaljevanje s 5. strani)

načeno, ostali del tekme pa je bil precej šibek. Zavadalova in ostale so odigrale normalno administrativno srečanje, ki jim je služilo le za pospravitve nadaljnjih dveh točk. S tem uspehom je Bor še vedno v tekmi za osvojitve končnega tretjega mesta, seveda če bo v nedeljo premagal dobro razporejeni Breg.

Nenaden preobrat

SOKOL - VIGNONI 1:3 (5:15, 4:15, 15:10, 12:15)

To srečanje lahko razdelimo na dva enaka dela, ki pa sta si bila popolnoma nasprotna, kar zadeva prikazano igro. Prva dva seta, kot dovolj zgovorno kaže rezultat, sta bila monolog dobrih deklet iz Gottolenga. Ko pa je že vse kazalo, da gredo naše predstavnice naproti naravnost sramotnemu porazu, se je nenadoma nekaj spremenilo in Škerkova ter tovarišice so zaigrale kot prerajene. Prepričljivo, čeprav z velikim trudom in mnogo dobre volje, so osvojile tretji niz. V četrtem pa smo gledali res dobro igro, ko sta se ekipi stalno menjavali v vodstvu. Če Nabrežinke ne bi zgrešile kar štiri od petih servisov, bi gotovo bil izid srečanja drugačen. Na vsak način moramo pohvaliti trenerja Pertota, ki je celotno tekmo odigral z najmanj petimi mladinkami, ki so dokazale precejšnjo vigranost in zelo dobro udarno moč. Treba bo še piliti sprejeme ter servise in prepričani smo, da bodo na ta način naša dekleta vsaj med mladinkami prišla še zelo daleč.

Sodnik pokvaril igro

PRIMAVERA - BREG 3:0 (15:9, 15:12, 15:7)

Še enkrat je sodnik pokvaril tekmo, ki bi lahko bila ne glede na končni izid zelo zanimiva. S svojimi osebnimi odločitvami je popolnoma strl elan dolinskih deklet, ki so po dveh ukradenih setih

popustile in dovolile domačinkam, da so z lahkoto osvojile še zadnjega. Že večkrat smo opazili, da se naši predstavniki na potovanjih srečujejo z zelo domačimi sodniki, ki sploh ne delajo časti odbojarski zvezi. Ko pa igramo tekme v Trstu, so tudi sodniki iz naše dežele strogo držijo pravilnika. Kronika: Prvi set se je že od vsega začetka kazal kot zelo enakovreden, dokler ni sodnik videl namišljenega dotika mreže naše predstavnice. S pomočjo še nekaterih podobnih odločitev je ob koncu dosegel, da so domačinke osvojile ta niz. V drugem delu igre so Jurkčeva dekleta krepko povedla (8:2), sodnik pa je takrat s svojo piščalko opravil vlogo sedmega igralca domačinov. Primavera je seveda prednost izkoristila in dohitela ter prehitela »plave«. Zadnji niz je bil skoro monolog domačink, saj so povedle s kar 12:0. Dolinčanke so se tedaj nekoliko opogumile in do konca zbrale sedem točk. Več od moralno strte ekipe si tudi nismo mogli pričakovati. Tekma in predvsem sojenje je bilo tako, da je najbolje oboje čimprej pozabiti.

Igra »rdečih« zadovoljila

Moška C liga:

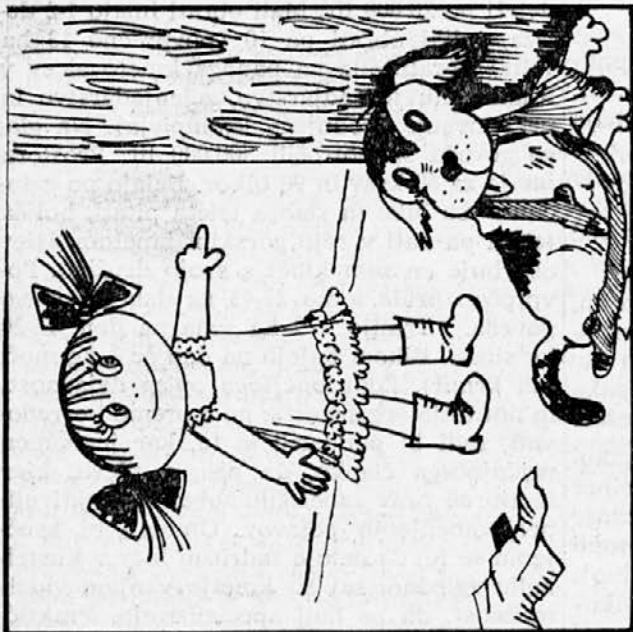
LIBERTAS Padova - KRAS 3:1

Kraševcem se ni posrečilo izredni podvig, da bi strli tudi odpor Libertasa, kot so to bili naredili z Mestrami. Vsekakor je bila igra rdečih v Padovi zadovoljiva, nasprotnik pa je igral res v izrednem slogu. Zgoničani so odpotovali brez Franca in to se je tudi v določenih trenutkih poznalo. Če k temu dodamo še slab dan vseh igralcev, lahko ugotovimo, da je rezultat sprejemljiv. Kraševci so kljub porazu še enkrat dokazali, da sodijo vsekakor v sam vrh C lige. S svojo zrelo in učinkovito igro bi se lahko, brez tistih zaporednih in nepotrebnih porazov v prvem delu prvenstva, še vedno borili za prvo mesto. Vsaka šola pa nekaj stane in prepričani smo, da bo to prvenstvo zelo koristilo Drasliču in ostalim zlasti v prihodnosti.

ketna

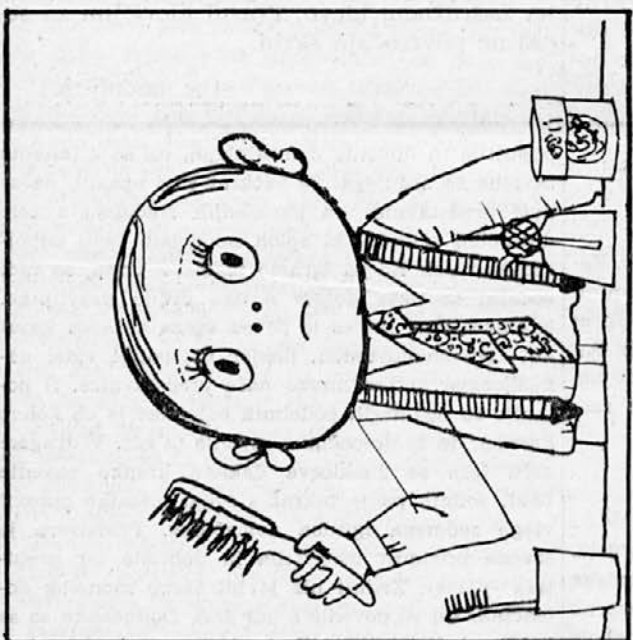
REPEK

Piše: P. Kovač - Riše: Melita Vovk

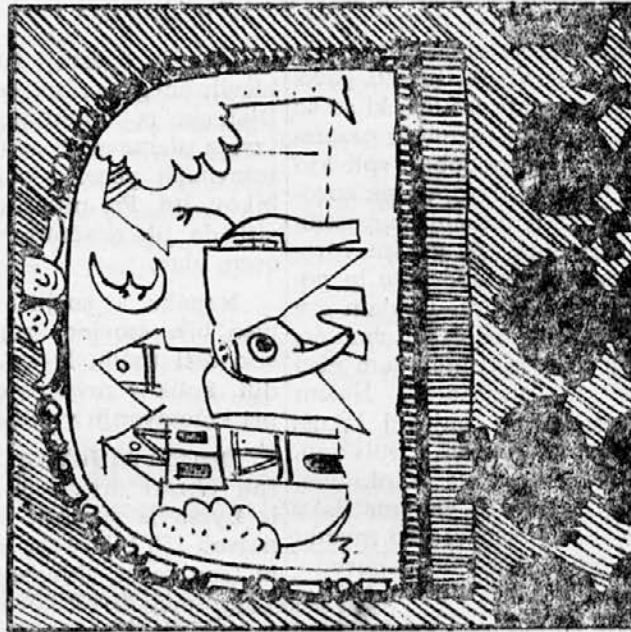
je Repek pridno pomagal. Po navadi je odvelel prav tisto nogavico ali čevlji, ki so ga potrebovali.

Končno so bili vsi oblečeni in pripravljeni za odhod. Urška je še pripovedovala Repku, da je »glozno lepa s kikelco in maščeno in kapco«. Potem so vzeli s seboj še Urškini punčki Minko in Metko, skrbno zaprli Repka v garažo in odšli.

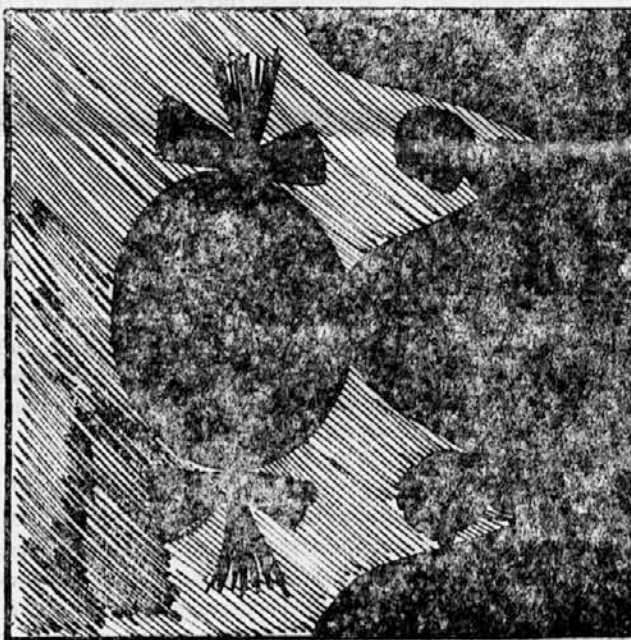

storjeno, se je Peter preoblekel v belo srajco, si nataknil kravato in se počesal na prečo. To je trajalo debelo uro, zakaj oblačenje je bila Petrova šibka točka.

Z Urško pa je imela težave mama. Urška je imela o modi čisto posebne pojme. Le s težavo so jo prepričali, da ni najlepša v škornjih in kombinezi. Pri vsem tem pa

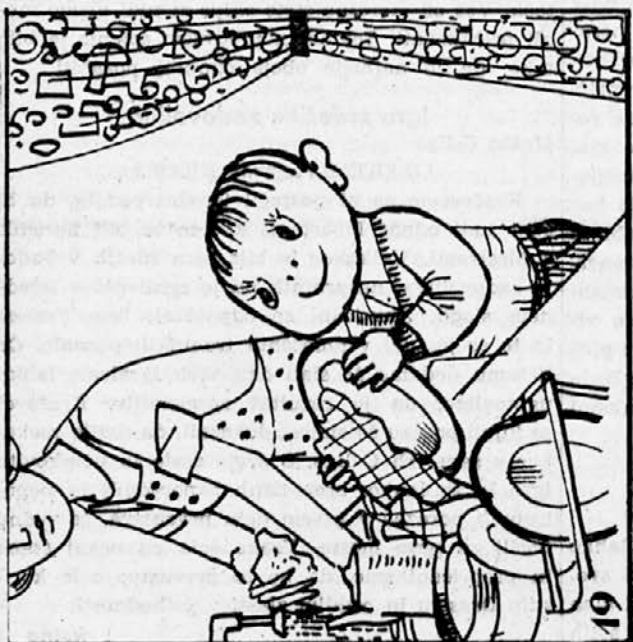

njegova ušesa so bila zelo velika. In ta mali slonček z velikimi ušesi je bil junak zgodbe. Sprva so se mu vsi smejali, ker je bil tako smešen s svojimi ogromnimi uhlji. Slonček pa je bil žalosten. Peter ga je popolnoma razumel. Potem pa se je slonček s svojimi ušesi naučil letati in postal je glavni junak v cirkusu. Igra je bila prekrasna. Urška je kar vzdihovala. Peter si je grizel ustnice in vsi otroci so kot prilepljeni sedeli do konca igre.

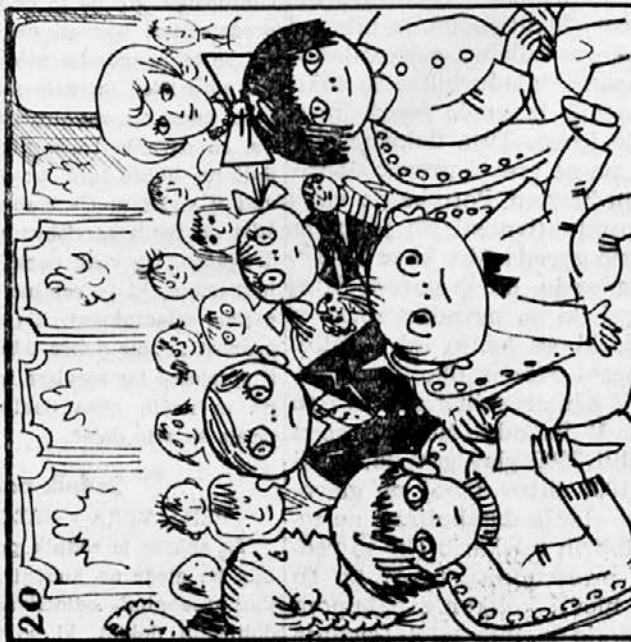
Nekje zadaj je z žarometnim glasom zadonel gong »boom« in spredaj se je z glasnim šumom odgrnila zavesa. Pred očaranimi otroci se je v lučeh lešetal pisan oder.

Na obeh straneh so rasle rumene, rdeče in modre rože, po sredi pa je glasno pihal vlak. Iz vlaka so gledali levi, tigri, opice, žirafe. Čisto zadaj sta se peljala dva slona. Eden je bil velik, drugi pa prav majhen, samo

19. Peter se je zelo bal, da bo zaradi Repkove porednosti ob lutkovno predstavo. Toda mama je bila dovolj uvidna, da je pustila doma samo Repka. In tako so se v soboto odpravili v gledališče.

Ze same priprave so bile prijetne. Po kosilu je moral Peter hitro brisati posodo. Danes se je tudi njemu mudilo, kot bi bil odrasel ali pa vsaj šolar. Ko je bilo delo

20. Urška je bila to pot prvič v gledališču. Zato je kar onemela, ko je zagledala tolikšno množico punčk, ki so bile vse v lepjih krilih in pentljicah kakor ona. In vsi otroci so klepetali kot jata rac.

Konaj so dobro sedli, je v gledališču postalo temno kot v rogu. Otroci so utihnili.

»Jest ne mamam spati!« je v temi obupano zatulila Urška.